

Η ΕΦΗ ΣΤΑΜΟΥΛΗ Κ Η SOLD OUT ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ Κ.Θ.Β.Ε.

20/02/2016

Της Έφης Τσαμπάζη/ efi.tsabazi@gmail.com

Σκηνοθεσία: Χριστίνα Χατζηβασιλείου

Δυο μήνες χρειάστηκε για να βρω επιτέλους μια θέση στην παράσταση του Κ.Θ.Β.Ε. «Με λένε Σωτηρία». Μια παράσταση που από την αρχή είχε μια δυναμική. Μετά από τις πρώτες παραστάσεις, αυτή η δυναμική γιγαντώθηκε. Το mouthtomouth λειτούργησε σε χρόνο dt και το τηλεφωνικό κέντρο του Κ.Θ.Β.Ε. «έσπασε» από τη μεγάλη ζήτηση για τη Σωτηρία.

Θυμάμαι, λίγες παραστάσεις στη Θεσσαλονίκη (π.χ. το «Τίμημα», επίσης του Κ.Θ.Β.Ε. με τους Σταύρο Ζαλμά, Χρήστο Σιμαρδάνη, Στέλλα Καζάζη και Αλέξανδρο Μούκανο σε σκηνοθεσία Άσπας Καλλιάνη) να έχουν τόσο μεγάλη αναμονή για μια θέση. Και αυτό το κατάφερε με μεγάλη περηφάνια (γιατί είναι και καταπληκτική παράσταση) φέτος το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Σκηνοθεσία: Χριστίνα Χατζηβασιλείου

Και επιτέλους κάθομαι στη θέση μου, στο Μικρό Θέατρο της Μονής Λαζαριστών. Σβήνουν τα φώτα και εμφανίζεται η Σωτηρία... Χάνομαι στο μονόλογό της, στο λυγμό της, υποφέρω μαζί της όταν οι μνήμες, οι περισσότερες σκληρές και με πόνο, κατακλύζουν το μυαλό της. Πονάει το σώμα της όταν θυμάται το ξύλο που έφαγε. Η εναλλαγή στη φωνή της, στους διαλόγους, όταν γούρλωνε τα μάτια της, το συρτό περπάτημά, η σιωπή, οι ανάσες, ο βήχας, οι σκέψεις όλα μιλούσαν, όλα μαρτυρούσαν τη ζωή της μεγάλης μας ρεμπέτισσας. Αυτό το υπέροχο μικρό θέατρο ασφουκτιούσε από την αγωνία της για το αύριο. Όταν θα έπαυε να ακούγεται... Τι μεγάλη ειρωνεία. Τι πόνος ψυχής. Ναι το κατάλαβα... Δεν πονούσαν ούτε τα σωληνάκια, ούτε η μάσκα οξυγόνου. Πονούσε η ίδια η ζωή. Οι επιλογές, οι έρωτες, η λάθος εκτίμηση. Πονούσε το νέο μέλλον που δεν θα μπορούσε ούτε να ψιθυρίσει τα ταξίδια... με αεροπλάνα και βαπόρια.

Τέλειωσε η παράσταση και ήθελα και άλλο. Όταν ο θεατής φεύγει με μια τέτοια αίσθηση από μια θεατρική παράσταση σημαίνει, ότι αυτή δεν χρειάζεται επιπλέον τεκμήρια επιτυχίας.

Είχα την τύχη να δω αρκετές φορές στο σανίδι της Πειραματικής Σκηνής της Τέχνης την Έφη Σταμούλη. Από τότε που ο χώρος της, το θέατρο «Αμαλία» δεν υφίσταται δεν την είχα δει σε παράσταση. Είχα χρόνια να την απολαύσω επί σκηνής. Και πραγματικά χθες την απόλαυσα. Όπως την απόλαυσα, πριν πολλά χρόνια, στα «Εργαζόμενα κορίτσια», στους «Βρυκόλακες», στο «Απόψε τρώμε στις Ιοκάστης». Κάθε ρόλος και μια νέα εμπειρία.

Οι πρώτες μου επισκέψεις στο θέατρο «Αμαλία» ήταν εμπειρία. Εκεί συνάντησα για πρώτη φορά τη Λυδία Φωτοπούλου στο μονόλογο «Και Ιουλιέττα» του Άκη Δήμου. Εκεί μου συστήθηκαν, μέσα από τις δουλειές τους, η Γλυκερία Καλαϊτζή, ο Πέτρος Ζηβανός, ο Γιάννης Λεοντάρης. Η ψυχή της Πειραματικής Σκηνής της Τέχνης, ο Νικηφόρος Παπανδρέου βρισκόταν παντού. Εκεί. Να τσεκάρει την κάθε λεπτομέρεια, πάνω και κάτω από την σκηνή. Θυμάμαι την σκηνή, το φουαγιέ, τις φωτογραφίες, όλα μύριζαν θέατρο. Εκεί «γεννήθηκαν» καλλιτέχνες που πόνεσαν το θέατρο, εκεί εργάστηκαν οι λάτρεις της υποκριτικής τέχνης, εκεί παρουσιάστηκαν πρωτοποριακά πράγματα. Για μένα η Έφη Σταμούλη αποτέλεσε μεγάλη δασκάλα του θεάτρου. Όταν την παρακολουθούσα μου μάθαινε τι σημαίνει καλό θέατρο, τι σημαίνει ένας ρόλος, πως δεν αντιγράφεις την περσινή σου επιτυχία αλλά προσφέρεις κάτι τελείως διαφορετικό αλλά εξίσου καλό στο θεατή σου. Γενικά η Πειραματική Σκηνή της Τέχνης σεβόταν το θεατή της.

Χάρηκα πολύ που, μετά από τόσα χρόνια, η Έφη Σταμούλη μου παρέδωσε ακόμη ένα μάθημα υποκριτικής στο «Σωτηρία με λένε».

Σκηνοθεσία: Χριστίνα Χατζηβασιλείου

Δίπλα της η πολύ ταλαντούχα Ειρήνη Μουρελάτου η οποία πραγματικά με ενθουσίασε. Είναι τόσο δύσκολο σε ένα έργο για δυο (ουσιαστικά μονόλογο) να στέκεσαι τόσο σωστά, καλά, χωρίς καμία υπερβολή, χωρίς να χάνεσαι δίπλα σε μια μεγάλη κυρία του θεάτρου όπως η Έφη Σταμούλη.

Όπως είναι φυσικό αυτός ο «θησαυρός» του Κ.Θ.Β.Ε. δεν θα ρίξει αυλαία!

Κοινοποιήστε:Share

Tweet

◀ Home ◀ ΑΠΟΥΣΙΣ ◀ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ ◀ Έφη Τσαμπάζη ◀ ΘΕΑΤΡΟ
◀ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΈΦΗ ΤΣΑΜΠΆΖΗ

Εφημερίδα (Αδέσμευτος Τύπος). Ραδιόφωνο (FM 100/ Star FM/ Ράδιο- ΔΕΘ). Τηλεόραση (TV100/ET3/Alpha). Περιοδικά (7MTV, EGO WEEKLY, HELLO), Κ.Θ.Β.Ε, σημαντικές συνεργασίες με γραφεία τύπου. Πέρασαν κιόλας είκοσι χρόνια! Κοινός παρονομαστής; Μου αρέσει να σκέφτομαι, να μιλάω και να γράφω ελεύθερα! Για αυτό και πετάω την σκούφια μου που είμαι στο thinkfree! Λατρεύω που είμαι μαμά, λατρεύω το κέντρο της Θεσσαλονίκης, λατρεύω να επικοινωνώ!